

Melih etin

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.10.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Melih etin

--

Açmıyor

Yürürüm yalnızım karanlık yolda
Hasretse bir anlık ışık açmıyor
Gecenin bunlardan çok farkı var da
Uyursun diyerek yatak açmıyor

Benden uzaklarda bir yuva kurdun
Bu yuva için de gereksiz kırdın
Koyun postuna bürünmüş kurdun
Neden ağzını bıçak açmıyor

Sen çağırdın beni gönül kapına
Nasıl kandıysam emin yapına
Hangi avcı fırsat verir avına
Geç aydım kapıyı melek açmıyor

Ben ona cezasız cinayet derim
Etrafı anlatsam şunu söylerim
Cehennemden beter dinlenme yerim
Zebaniler bile kucak açmıyor

Sende dört mevsim var gönlümde kışta
Ne yanlışlık vardı kurduğum düşte
Yaptığım boşuna her yeri eşte
Tohum yoksa ümit çiçek açmıyor

Melih Çetin

Afgan

Bakışında sihir Afgan'dan beter
Ne yapsam sırrına eremiyorum
İçimdeki asi Çeçen'den beter
Çıldırısam da seni kıramıyorum

Her köşe başında seni beklerim
Şu siyah saçları tek tek aklarım
Her nefes çekişte seni koklarım
Bilmiyorsun sensiz duramıyorum

Mevtaya mezarı eştirmek gibi
Dağları dağlardan aştırmak gibi
Güneşin peşinden koşturmak gibi
Bir türlü gönlüne varamıyorum

Ne zaman kırılır mutluluk mührü
Akarken gönlüme hasretin zehri
Sensiz gözüküyor ömrümün seyri
Artık ben de hayra yoramıyorum

Melih Çetin

Ama

Gözlerde başladı sağanak sevda
Ne yapsan olmaz dindiremezsin
Senin için çok şey söylerim ama
Benim aşkıma toz konduramazsın

Sen çağırdın beni gönül sofrana
Kahretsın nereden uydum çağrına
Burçlardan ben oğlak sen aslan ama
Pençenle ömrümü söndüremezsin

Yıllar geçti yıllar senden uzakta
Unutmam deyişin hala kulakta
Siyah gözlerinde yaş olmaz ama
Kara vicdanını kandıramazsın

İhanet ederken hedef bir başka
Nereden öğrendin hem de bu yaşta
Sen edebiyatı bilirsin ama
Teşbihle anlatsam sindiremezsin

Hasbelkader gelsek karşı karşıya
Sende kız bende er bir evlat var ya
Hızlıca yanından geçerim ama
Başımı arkaya döndüremezsin

Halimi biliyor gelen başına
Ağlamak anlatmak artık boşuna
Bunların hesabı mahşerde ama
Gelecek cezayı indiremezsin

Melih Çetin

Bana

Bir rüzgar eserse gittiğin yönden
İçime çekerim gül kokar bana
An bile düşmedim aşk nöbetinden
Ben yola bakarım yol bakar bana

Baharın ardından beklerken yazı
Unutmam diyordun verdiği sözü
Gözünle açıldı gönlümün gözü
Sonradan kirpiğin mil çeker bana

Kaç kere kaç dedim seni övenden
Unutur aldı mı balı kovandan
Fırsat tanıdığın onca sevenden
Ben gibi olanı bul çıkar bana

Melih Çetin

Beni

Ayağını burkup şaşkın düşüşün
Yıllardır olmadı güldürdü beni
Sonradan yüzüme mahsun bakışın
O'na benziyordu öldürdü beni

Nasıl diyerek sordum halini
Acıdı diyerek ovdu kolunu
Sonradan fark ettim aldan gülünü
Gün yüzü görmeden soldurdu beni

Yardım etmek için tuttum elini
Beğenmedim dedim kolun halini
Elinden düşerken aldım gülünü
Felekten bir anı çaldırdı beni

Karşıda kafe var az ileride
O su içiyordu ben yine dertte
Adını sordum da Çiğdem deyince
Ah kör kuyulara saldırdı beni

Bu sefer O sordu benim halimi
Hiç diye anlattım sensiz çölümü
Boynumu büktüm gizler selimi
Çenemden tutarak kaldırdı beni

Hemen bir peçete verdi elime
Bu sefer O acıdı benim halime
Nereden çıktıysa benim yoluma
Yalnızsın diyerek dildirdi beni

Yardım etsem bile kalırken aciz
Yıllar geçti yıllar sensiz çaresiz
Ben sahil olsam o çılgın deniz
Zavallı ömrümden yıldırdı beni

Melih Çetin

Benim

Simsiyah gözlerden su gibi aşkı
Çile imbiğinde damıtan benim
Üstüne bastığın çaresiz gönlü
Sırf gözyaşlarıyla arıtan benim

Tatmadım önceden böyle bir hissi
Çırpınır içinde sevda denizi
Her yatsı vaktinde öldürüp nefsi
Her sabah yeniden diriltten benim

Nedeni bilinmez çattı kaşları
Böylece başladı gönül kışları
Ne zaman çift görsem dalda kuşları
Sıralı küfürler üreten benim

Ömrüme zulümsün gönlüme ilham
Seninle başladı sensiz de devam
Kendimi unuttum kim ki bu adam
Artık Mecnun diye tanıtan benim

Melih Çetin

Çelişiyorum

Mısralar yetmiyor dert anlatmaya
Yazsam da kendimle çelişiyorum
Ne kadar meraklı güneş batmaya
Ben de yaşamaya çalışıyorum

Gözünün siyahı geceme çöker
Beni hain bilir nefretle bakar
Aşağı yukarı sabaha kadar
Hep aynı mazide dolaşıyorum

Öyle böyle derken zaman geçiyor
Ruhum bedeninden hızlı göçüyor
Aklımda gönlümden artık kaçıyor
Ben de bu halime alışıyorum

Aşığa aşkından başka ne gerek
Kendimden daha çok sana şaşarak
Bazen adım adım bazen koşarak
Ben de bir hedefe ulaşıyorum

Melih Çetin

Çevirmek

Bendeki ayrı bir acizlik gücü
Damla olmayanı göle çevirmek
Bir ağaç yeşertmez gönlümün çölü
Derdi tutunacak dala çevirmek

İhanet vurgunu yemişken aşkta
Bulmaya çalıştım her şeyi yokta
Her akşam yıldızı görürken gökte
Zavallı olmazı ola çevirmek

Senden sonrasını görseydin hele
Sayende başladı bitmeyen çile
Aşkın ateşiyle yanarken bile
Alevi tutupda güle çevirmek

Sen benim yanımda yalnızca saki
Ruhumla beraber yanarken teni
Her insan içinde olmayan mevki
İsyanı alıp da kula çevirmek

Artık gönül başka aşk bahçesinde
Çilesi yanında hep heybesinde
Şarhoşluğu sanma sen vadesinde
Varılmazı artık yola çevirmek

Melih Çetin

Çıkamam

Tarife ne hacet bendeki hali
Dikene batmışken gülden çıkamam
Yakarken hasretin bir kor misali
Anka kuşu olup külden çıkamam

Gönlü veli eder senin varlığın
Aklı deli eder senin darlığın
Bitişi bilinmez ben bu birliğin
Hediye ettiği halden çıkamam

Gece kara günü mor eylemişken
Hasreti gönlüme kor eylemişken
Kıyası sevdama ar eylemişken
Bir siyah göz görüp yoldan çıkamam

Bundan sonra gönül dert hanesidir
Aşkın peşindedir pervanesidir
Bir anlık hasretin kum tanesidir
Sayende düştüğüm çölden çıkamam

Melih Çetin

Çıkarsa

Bu gece erkenden salsınlar seni
Yazıktır karşına erkek çıkarsa
Evli mi bekar mı bilsinler seni
Senin için kolay yüzük çıkarsa

Gözüne bakanın erirken içi
Oynarken bir sağa bir sola kıcı
Merhamet edenin kalmıyor saçı
Sevdiğin devşirme melek çıkarsa

Çarşı pazar her an bunlarla dolu
İndirim yaparlar gelirse ordu
Ambalaja kanıp aldığıın dudu
Eve geldiğinde çürük çıkarsa

Sanırsan derdine olurlar ilaç
Yaşlıya hizmetçi gençeyse anaç
Baraj varsa eder damlaya muhtaç
Yüzüne bakmazlar çorak çıkarsa

Sen elini tutsan ayıp diyorlar
Geçen her geceye kayıp diyorlar
Nereye gideceğiz acep diyorlar
Hep üstte kalırlar elek çıkarsa

Neşesi yerinde akarsa arkı
İyi bakım gerek çıkamaz kırkı
Bellidir insanın mahluktan farkı
Bizlerden ne kalır ahlak çıkarsa

Melih Çetin

Çiğdem

Sayemde bakışlar senin üstünde
Böylesi nazardan çatlarsın Çiğdem
İhanet rütbende herkes astında
Yazarsam çağları atlarsın Çiğdem

Çağrına uyunca şükür diyorsun
Ben altın değilim bakır diyorsun
Tadına bakmadan tükür diyorsun
Açan sensin niye kitlersin Çiğdem

En güzel duygudur birini sevmek
Şenin için sorun başından savmak
Öyle bir bakış ki yüzüme sövmek
Sen Leyla'yı tersten katlarsın Çiğdem

En doğal hakkındır herkesle görüş
Al sana benden de farklı bir bakış
Maşallah gönlünde ne kadar geniş
Anında yanını çiftlersin Çiğdem

Sence gönül ne ki yumruk kadar et
Umurunda olmaz ihanetler et
Sen almazsın ama verdiğin ibret
Bir ara toplayıp ciltlersin Çiğdem

Aşkı anlamanda sorun görünce
Cehennem bu aşktan biraz serince
Cehenneme kadar anlar sorunca
Bilmediğin yeri notlarsın Çiğdem

Bundan sonrasını Allah'a salan
Teselli olmuyor senden son kalan
Unutmam diyorken tuzla buz olan
Seven gönlü nasıl kıtlarsın Çiğdem

Sayemde efsane olmaya yakın
Çiğdem'de ihanet Leyla da aşkın
Beni gördüğünde O'na bir bakın
Neden niçin kimi kutlarsın Çiğdem

Melih Çetin

Çiğdim

Eskiden aşığa gülmüşlüğüm var
Senden öncesinde çiğdim be Çiğdem
Gözlerin gönlümden geçtiği anda
Sanırsın yeniden doğdum be Çiğdem

Aşkınla bir ömür az olur derken
Ölüme benziyor ihanet erken
Sen zaman gibiydin akıp giderken
Ben artık kapanan çağdım be Çiğdem

Allah nasip etti garip kuluna
Seninle çıkmıştım sevda yoluna
Tesellim var benim gönül çölüne
Bir damla olsun da yağdım be Çiğdem

Sayende gündüzüm gece olurken
Hasretin gecemi benden alırken
Gözlerin gönlüme geniş gelirken
Dünya mezarına sığdım be Çiğdem

Melih Çetin

Dedi

Nasıl bilmem akıl geldi yanıma
Bundan sonra senin için zor dedi
Yavaş yavaş girdi benim kanıma
Ziyan olmaz ömrü bana ver dedi

Bülbül öter gülde kulak ne gezer
Hasret desen ömrü ezer de ezer
Bundan sonra dertler artık ne yazar
Garip halden çıkış yolu var dedi

Dışarıya bahar geldi sormadın
Sen bununla hiç gün yüzü görmedin
Bir kere de bana izin vermedin
Gül kırmızı sümbüller de mor dedi

Koca ömür bir sevdanın peşinde
Oysa herkes gece gündüz içinde
O da sevse su olmazdım aşında
Bu dünyada kimi sevsen kâr dedi

Bana uysan düşer miydin bu yola
Hasret için artık versen bir mola
Gel beraber bakıyalım sağ sola
Zaman böyle bu olmamak ar dedi

Vere vere verem oldun korkarım
Ben su gibi her zeminde akarım
Ben güzelin endamına bakarım
Ne var bunda bunun adı kur dedi

Efkarlandın bir yudum da içmedin
Ne sevdemiş bir anlıkta geçmedin
Şu kapını kimselere açmadın
Gel çikalım buraları dar dedi

Ne dersin ki sana beni sorana
Giremedim gönül ile arana
Hiçbir doktor çare bulmaz yarana
Böyle olmaz başka türlü sar dedi

Ben bağırdım sen sesimi duymadın
Ben başkayım kendinden de saymadın
Öldürecek gönlünden de caymadın
Aramıza yüksek duvar ör dedi

İnşaatta kumu gördüm çöl dedim
Yağmur yağdı akan suya sel dedim
Odun yoktu ateş vardı kül dedim
Artık bunu başka şekle yor dedi

Klima var insan nasıl kavrulur
Hızlı giden arabayla savrulur

Benle olan her mecliste sivrilir
Bundan sonra oyununu kur dedi

Senin gönle sanki beden angarya
Her yerimden vurdu bana pranga
Bundan sonra bize her yer Ankara
Kuşlar gibi uçuyoruz hür dedi

Ne bileyim bakıştaki umudu
Sayesinde ne sağlık var ne uyku
Düşünürüm ben de kendi sonumu
Gel alalım bunu zaten ur dedi

Gönle sorsan büyük erdem vefadır
Bu çektiğimiz ona göre sefadır
Peki bana olan niye revadır
Bundan sonra her çiçeği der dedi

Mutlu ölen var mı sizin tayfadan
Yazsan yazsan dökülüyor sayfadan
Tut elimi bu dünyadan kaymadan
Mutluluğun kaynağımı gör dedi

Armut kiraz dört mevsimle oluyor
Sende çiçek gün görmeden ölüyor
Gayri zaman sırasını biliyor
Bahar yağmur zemheride kar dedi

Bitmeyecek görünürken bu ahlar
Bekle bizi artık yeni günahlar
Benimle de olmayacak sabahlar
İki sokak ileride bar dedi

Bu bilmiyor yar yoktu ki önceden
Yaşıyorduk güzel güzel inceden
Rahat battı paşa gönle goncadan
Hiç bekleme tarlasını sür dedi

Giden gitsin yenisini bilelim
Papatyada ad ad sayıp yolalım
Biz de artık şansımıza gülelim
Her tarafı altı olan zar dedi

Yedek varsa nasıl yokluk çekersin
Yola bile beş lastikle çıkarsın
Önem yoksa arkasından bakarsın
Sakin davran sinir beni yer dedi

Hiç uğraşma sönmez onun yangını
Biz açalım sayfamızı yepyeni
Kulağından alacağız tavşanı
Bu var bizde zaten gözler far dedi

Yaşıyoruz gelir gelmez korkudan
Hiç olursun destek yoksa arkadan
Kim giydirdi kurtul artık hırkadan
Ona hayır olan bana şer dedi

İşte durum böyle bundan ibaret
Pekte sevmem hadi biraz cesaret
Bitmiyor ki buralarda felaket
Şu dağları dalgaları yar dedi

Mümkün değil akıl gönül boşamak
Bizimkisi hazıranda üşümek
Kim ister ki bu gönülle yaşamak
Hiç olmazsa birimizi vur dedi

Melih Çetin

Dedim

Buralara yeni gelmiş zavallı
Gönlü sordu senin yaşın genç dedim
Israr etti o da yarım akıllı
Herkes de var kapısını aç dedim

Kah bakarsın erenlere yol olur
Kah bakarsın buralara göl olur
Kah bakarsın dilsizlere dil olur
Her tarafta onu dermek güç dedim

Bazen çoban olur koyun peşinde
Bazen sultan olur dünya düşünde
Bazen Yunus olur dünya boşunda
Gönül kaptır mühim olan iç dedim

Kimi kevser koyar dünya dış olur
Kimi şarap koyar her şey boş olur
Kimi şarap,kevser koyar hoş olur
Sen kendine uygununu seç dedim

Dua ette zalim ele düşmesin
Sabır taşı sınırları aşmasın
Bu dünyada sana mezar eşmesin
Böylesinden dinlen dinlen kaç dedim

Melih Çetin

Deyince

Her hafta ayrı bir eniştemiz var
Bir de kızılıyorsun esnaf deyince
Uzaklara yoldur aldığıñ ahlar
Yüzüme bakarsın insaf deyince

Çok pantolonun var her yanı yırtık
Bir düğmen koparsa moralin bozuk
Giyime verdiğiñ paraya yazık
Yarisından çoğuşeffaf deyince

Akşam üstü bir genç yanından çıktı
Üstünde beş kuruş parası yoktu
Ağladı anlattı beni de yaktı
Aşkın adaleti tuhaf deyince

Kıyafet konuşma oldukça düzgün
Ben gibi gönlüne vurmamış dizgin
Sana sitem etti kendine kızgın
Anlar gibi oldum teklif deyince

Evlenmek istermiş senle bu sene
Ölürüm diyordu bir tek busene
Gözümde bir anda oldun efsane
Şaşırdım sen için naif deyince

Kardeşim bu işi bir daha düşün
Dönüşü olmaz ki böyle gidişin
Kanıadı kırılmaz sen gibi kuşun
Üzöldü bu kadın çirkef deyince

Genci düşündükçe yanar ciğerim
Hangi yanda dursan bense diğeri
Ne gelir aklına merak ederim
Aşk kimlere özgü vasıf deyince

Melih Çetin

Diyemedim

Boynunu büküpte geldin yanıma
Gururum maniydi kal diyemedim
Kaç çiçek kokusu sindi tenime
Senden başkasına gül diyemedim

Aşık olmadan da şuh bakmak hüner
Beni oyununda kullanmış meğer
Sen gibi haine verilen değer
Benim gözümde de pul diyemedim

Aşığın ihanet gider gücüne
Bazen yenik düştü gönül hincına
Kaç defa geldi de dilin ucuna
Sen de benden beter ol diyemedim

Sen benim işimi salma yarına
Her katil uğrarmış olay yerine
Gözünden düştüm de aşkın narına
Senden sonrasına kül diyemedim

Melih Çetin

Dokunamam ki

Gözümü kapasam yüzün görülür
Artık saçlarına dokunamam ki
Gönlümün kapısına adın sarılır
Seni başka türlü sakınamam ki

Yapılacak var mı ilahi emir
Boynumda zincirler ayaklar demir
Bundan sonra böyle zavallı ömür
Aşkımın diyetidir yakınamam ki

Sen varmış farz et bense yoldayken
Sen sözmüş farz et bense dildeyken
Nasıl bırakırım sen bu haldeyken
Pencereden bile bakınamam ki

Ardımdan bu şiir kalacak izim
Bitmeye yakınım sanırsam azım
Azrail gelince gülecek yüzüm
Ben artık ölümden çekinemem ki

Melih Çetin

Dönmüştür

Ne seni ararım ne baharını
Ardından her mevsim kışa dönmüştür
Ne ara aldirdın ar damarını
Sende ahlak bulmak düşe dönmüştür

Ağlamak faydasız her defasında
Merhamet yoktur ki sen sahasında
Heves bile bitmez ilk haftasında
Dağ diye umduğum kuşa dönmüştür

Sence ömür ne ki yalnızca sayı?
Gündüz güneş gördün geceyse ayı
Bir anlık olsa da gerçek sevdayı
Bulmadiysan yazık boşa dönmüştür

Melih Çetin

Dönmüşüm

Aynaya bakınca perişan halim
Beni bırakıpta sana dönmüşüm
İhanet gününü unutmaz aklım
Gönül takviminde düne dönmüşüm

Günbegün azalır aşka sadıklar
Şeven biri bilir hain yedekler
Üstümde açarken türlü çiçekler
Aranmaz sorulmaz sine dönmüşüm

Artık sen göl olsan ben de susarsam
Kendime ihanet bir yudum alsam
Öyle bir kırdın ki sayılmaz parçam
Dert değirmeninde una dönmüşüm

Yazarken adını bende günaha
Hasretin başladı acı ıslaha
Gözlerinden daldım sonsuz siyaha
Menzili bitirip sona dönmüşüm

Melih Çetin

Dursun

Gidince güz geldi gönül bahçeme
Yaprak ayrı dursun dal ayrı dursun
En çok hangisinin gider gücüne
Bülbül ayrı dursun gül ayrı dursun

Tebessüm olmuyor artık yüzümde
Sensizlik yazılmış alın yazımda
Yeter ki sen iste gönül sazımda
Mızrap ayrı dursun tel ayrı dursun

Zamanın içinden geçerken sensiz
Ne kadar sevdiysen o kadar yalnız
İsmin çare olmuş bende çaresiz
Hedef ayrı dursun yol ayrı dursun

Melih Çetin

Edemezsin

Gaflet kuyusunda zavallı özün
Senden başkasını tek edemezsin
Ne yapsan olmuyor doymaz ki gözün
Herkesi sevsen de tok edemezsin

Yalvardın gel dedin davet masanda
Yaktın yıktın gittin unutmasanda
Gönlüme eceli aratmasanda
Nefretimi bile hak edemezsin

Gönlüm yara almış sevmekten yılmaz
Seninle açılan seninle solmaz
Bekleyen olur da beklenen olmaz
Hasreti ömrüme yük edemezsin

Beni gördüğünde kaşını çatma
Seni sevmek değil görmekte hata
Herşeyi bırakıp gidersin ama
Kara vicdanını terk edemezsin

Melih Çetin

Esarettendir

Bendeki delilik yokluktan değil
Aklıma vurduğum esarettendir
Bunca yıl ömrümden ödenen bedel
Yalan davetine icabettendir

Sıkarken anbean sen denen sarmal
Umurunda olmaz girdiğin vebal
Sonum Azrail'in elinden değil
İhanet denilen cinayettendir.

Benimle ilgili yarının yoksa
Gönlüme açmazsın bu kadar yara
Sevdada her türlü edilen veda
Nezaketten gelen asalettendir

Unutmam deyişin söndürmez yangın
Ne yapsan olmaz bu gönül dengin
Sevda üzerine kurduğun oyun
Cehaletten gelen cesarettendir

Herkesin üstüne doğarken seher
Kimi mutlu olur kimi de söver
İnsanın aşkına verdiği değer
Kendinde var olan haysiyettendir

Melih Çetin

Eyledim

Seven kalbi yere çaldın taş gibi
Yaranı yarana adaş eyledim
Omuzumda hasret gayri baş gibi
Nereye gittiysen yoldaş eyledim

Yaptığına gerek var mı izahat
Şence gönlüm ne ki kullan kullan at
İstanbul'da boza ile ünlü semt
O Vefa'ya seni yandaş eyledim

Bundan sonra çıkma benim karşıma
Olamazsın pazar dahi çarşıma
Sana söylenecek çok söz var ama
Yaradanı bana sırdaş eyledim

Senin benle artık işin kalmadı
Gönlündeki kadeh seli almadı
Sanma sakın benim yüzüm gülmedi.
Çileyi kendime kardaş eyledim

Melih Çetin

Geceler

Hasret hançerini güneşte tavlâr
Gurupla kalbime sokan geceler
Tan vakti gelince emanetini
Yerinde yavaşça çeken geceler

Yerden göğ'e kadar derin bir kuyu
Üstelik dipteyim kurtuluş yok mu
Elimde tek kalan gelir umudu
Kumdan kale gibi yıkan geceler

Hasret mi ölmek mi zordur doğrusu
Ne zaman bitecek bu kalp ağrısı
Tekbirle başlayan namaz çağrısı
Kurbanlık boynumu büken geceler

Melih Çetin

Geldim

Ne kulluk isterim ne efendilik
Yalnızca yanında kalmaya geldim
Aşk denen meçhulü bilmem şimdilik
Onu bakışında bulmaya geldim

Ufkumdan doğarken güneş misali
Seni gördüm artık zaman değerli
Kıramam kıyamam menzilim belli
Beni bırakıp biz olmaya geldim

Bilirim de sevmem süslü sözleri
İnsanın içini söyler gözleri
Bazen baharları bazen güzleri
Nasipte ne varsa bölmeye geldim

Melih Çetin

Gördüm

Gönülde bir yangın nasıl mı başlar
Siyah gözden gelen daveti gördüm
Sonradan yerine oturdu taşlar
Avcıymış tuzakta gayreti gördüm

Herkes bildiğini koyar ortaya
Sen de damla olur bendeysel derya
Gözümün önünde oynaşın var ya
Cahilde sınırsız cüreti gördüm

Sen gibi anlasam değiş tokuştan
Mahrum kalır mıydım ceylan bakıştan
Ömrüme sardığın bu kara kıştan
Çıkışı olmayan hasreti gördüm

Maskeydi yüzünden tez düştü işte
Kimlerden öğrendin hem de bu yaşta
Sırtlan kiskandıran hain gülüşte
Şeytana okunan laneti gördüm

Sarıdan kızıla dönünce saçı
Dışı değişir de değişmez içi
Seviyor sanmaktı gönlümün suçu
Mutlulukta yalan nispeti gördüm

Bir kapı açıldı senin ardından
Nasipmiş kurtuldum yalan dolandan
Ben de beklemezdim böyle ziyandan
Arındım aşk denen rahmeti gördüm

Melih Çetin

Görünce

Eline almadan çalmaya başlar
Aşıklar duvarda sazı görünce
Bir evlada bir de sofraya bakar
Analar tez doyar azı görünce

Önce davet ettin sonra yok saydın
Gönül zincirini sen de kırsaydın
Elini tutmaya fırsat verseydin
Maşallah derledi bizi görünce

Can evin nedense teki bilmedi
Unutmam deyişin gönül almadı
Senle sensizliğin farkı kalmadı
Gönlümün düştüğü aczi görünce

Senle yalnız aynı dünyada varım
Aşılır zamanla bu garip zorum
Azrail'e bile hoşgeldin derim
Ömrüme koyduğun haczi görünce

Melih Çetin

Güz Çiğdemi

Nasıl bilsin gönül güz çiğdemini
Her çiçeği bir gül sandı güzelim
Her gözü aldatır güneş serabı
Bu garipte bir kul kandı güzelim

Kapımı çalarsa ecelin eli
Böylece dertlerden kurtulur belki
Artık senden medet beklemez fani
Yalnızca halini sundu güzelim

Gözler neler gördü kulaklar duydu
Bir yudum zehirle her şeye doydu
Şanma ki gecemin yıldızı kaydı
Ömrümün güneşi söndü güzelim

Bir anlık sevipte ömürlük derde
Artık sen nerdesin sevdan da nerde
Haberi çökertti olduğu yere
İhanet boynuma indi güzelim

Melih Çetin

Güzel

El etti taksi dedi otelin görevlisi
Ya nasip bastım marşa günün ilk müşterisi

Önce bir bavul geldi havaalanı dedi
Sakalımı okşadım saygılar sayın abi

Döner kapıdan çıktı tüm alem O'na bakar
Bastığı yer yanardağ basmadığı yer ağlar

Ben öyle bir gülüşü düşüm de düşleyemem
Ben nakkaş olurum da böyle kaş işleyemem

Taksi taksi olalı böyle afet görmedi
O emniyet kemeri böyle beli sarmadı

Gözler denizden mavi ten dersin kardan beyaz
Böyle yarı olanın akli yerinde durmaz

O kırık Türkçesiyle merhaba dedi bana
Böylelikle başladım en olmaz yolculuğa

Senle sokağa girsem çıldırır bizim kızlar
Büfeci bayram eder alkol satışı artar

Anlatsam dalga geçer duraktaki çocuklar
Uçak Ahmet duramaz hayırlı yolculuklar

Yanaştırdım aracı dış hatların önüne
Son bir kez daha baktım gitme diyen gözlerle

Yarım saat sonrası geçtim bizim reklama
Kalbim gibi boş olan yazdırdım arka cama

NE KADAR GÜZEL VARSA SENLE DÖNDÜ YALANA
BEN KİME GÜZEL DERİM SENİ GÖRDÜKTEN SONRA

Melih Çetin

Haberin Var

Öyle bir dünya düşün hep ardından kalanlar
Bir tarafta sevdaysa bir tarafta yalanlar
Gelişin ilk baharsa gidişin de sonbahar
Gönlüme seni sorsan mutlak bir baharın var

Uzaktan da severdim simsiyah gözlerini
Böylelikle duymazdım kırıcı sözlerini
Bu ömür taşıyacak hicranın izlerini
Benim için zor olan aşkımdan haberin var

Melih Çetin

Hande

Ruhumda mutluluk bedende sıhhat
Gittiğinden beri olmadı Hande
Her gece gönlüne kurduğum saat
Bir sabah olsun da çalmadı Hande

Çıkarmak isterken sevda okunu
Yıllarca anlattım senin yokunu
Nasıl hapsetmişse güzel kokunu
Gönül başkasını bilmedi Hande

Sen yoktun her şeyim hep aksi gitti
Ticarete girdim hep eksi gitti
Harabe ömrümün tek lüksü gitti
Kader de sen gibi gülmedi Hande

Bilmedim kıymeti bilmedim işte
Güneşi görmüşken yaşamak loşta
Bir fotoğraf için her yeri eş de
Şansımda bir teli bulmadı Hande

Cananı canımdan bilirken aziz
Ruh gibi dolaştım böyle çaresiz
Bir ömür düşün ki hep sen hep sensiz
Bu sevdayı aklım almadı Hande

Hasretim başında tutarken nöbet
Dedim cezam nedir dedi müebbet
Ağladım çıldırdım an idare et
Hasretim bir anlık salmadı Hande

Kim bilir uzakta bir yuva kurdu
Ben üzgünüm ama belki o mutlu
Sevene böyle bir umut olur mu
Gönül başka bir yol bulmadı Hande

Saçları simsiyah gözleri kömür
Böyle diye diye geçti bir ömür
Yakında gelecek ilahi emir
Kalbim sen vurmaktan yılmadı Hande

Melih Çetin

Hangi

Ne ara gün bitti neyin gecesi
Hangi mevsimdeyim hangi yıldıayım
Bildiğim yer değil kimin yöresi
Hangi uzaktayım hangi ildeyim

Ne gözüm ağılır ne de ağızım
Ellerin tutmuyor öyle acizim
Kimse yardım etmez sanma yalnızım
Hangi tneldeyim hangi haldeyim

Uzakta ağlayan ocuk sesleri
Etrafım kalaba ayak sesleri
Sonra incesinden kürek sesleri
Hangi menzildeyim hangi yoldayım

Melih etin

Hindu

Sence gönül nedir? Nasıl bakışın
Otel bilip hergün yolcu ararsın
Siyası akımsa aşkı görüşün
Gençlik yıllarında solcu ararsın

Seçmeye başlarken kıyafetleri
Akşama olacak muhabbetleri
Basında görünce cinayetleri
İneğe kıymayan Hindu ararsın

Aklına gelmez ki yuva örüşü
Sence çok önemli nasıl öpüşü
Yanarken içinde nefsin ateşi
Sucu kesmez dersin buzcu ararsın

Arkadaşlar bu yıl bulmuşken erkek
Böylesi durumda aranmaz ahlak
Yanına yakışan olması gerek
Yakışıklı tamam boylu ararsın

Sana göre herkes seni kazıklar
Dilinden düşmüyor artık yazıklar
Çalışmakla olmaz yatlar yazlıklar
Popçu olmasa da topçu ararsın

Dünyayı tanımak sence kamillik
Zamanla sıkıyor artık entellik
Boşuna gidecek böyle güzellik
Arabanın yanında tapu ararsın

Biraz telaş başlar kırkı geçince
Güzellik bedenden biraz göçünce
Borçlarda gelip de keyif kaçınca
Ordu olmasa da kamu ararsın

Dolaşacak limanlar azaldı artık
Sıkmaya başladı barışık ayrık
Büyük yakaladın kaçmasın balık
Hevesler geçince meşru ararsın

Aşkı bulmak için geldik dünyaya
Annenle babana şöyle baksana
Alma dalında büyüdün ama
Kendinden verirsen doğru ararsın

Melih Çetin

İsmin

Bende belli artık sevdanın yolu
Giderim gelirim Merve'de ismin
Bunca yıl boşuna çektim soğuşu
Gönlüme ilk düşen cemrede ismin

Utanır ararken gözlerin beni
Yüzünde tebessüm gamzede ismin
Keşfeder bu beden hazlarda seni
İslanmış dudakta busede ismin

Tut benim elimi sakın bırakma
Evet diyorsun ya müjdede ismin
Kaç mevsim görsede benim yanımda
Yaprağı solmayan defnede ismin

Seninle var olup seninle süren
Aşk diye içtiğim badede ismin
Ömür Fırat gibi akıp giderken
Kavuşmak sanadır Dicle'de ismin

Gözünün kahvesi aklımı alır
Her şeyi sorarım bilgede ismi
Sayende evladım yüzüme güler
Evinde altın top neşede ismin

Biz omuz omuza verdikten sonra
Bahtımda kralım ecede ismin
Ben beni bırakıp geçerken sana
Gönlümde dövmeşin simgede ismin

Şen öbür yarımşın her zaman eşim
Ömründe zerafet lalede ismin
Gece mehtabımsın gündüz güneşim
Ayımda varolan halede ismin

Melih Çetin

İsmin (2)

Neyi bekliyorsam aklımda sensin
Elimde numaram veznede ismin
Yavaşça örülür ömrüm hasretle
Harcında sen varsın hücrede ismin

Gönülse ne bilir sevmekten başka
Düşünerek dalan var mıdır aşka
Ben koyduysam seni gönlümde köşke
En büyük hatamsın keşkede ismin

Unutmam deyişin kuyruklu yalan
Bence sende olmaz unutulmayan
İhanetle beni ederken talan
Artık günahtaşın tövbede ismin

En deli çağlardı yaş desen yirmi
Onca düşman varken elde tek mermi
Salarken dertlerin üstüne beni
Boynuma astığın künyede ismin

Melih Çetin

İŖi Ne

Gönülden sevmeyi anlatsam sana
Köre renk gibidir, boşuna Çiğdem
Ağlasam sızlansam artık ne fayda ?
Vuruldum gözüne kaşına Çiğdem
Aldırma gözümün yaşına Çiğdem

Gelişin güneştir, doğar geceme
Beni aştı sevdam değer gölgeme
Gülersen gül yağar gönül bahçeme
Bakma sen garibin düşünce Çiğdem
Başladım bitmeyen kışına Çiğdem

Suçum sevmek değil, seviyor sanmak
Siyah gözden gelen davete kanmak
İhanet denilen ateşten gömlek
Vermesin kimsenin başına Çiğdem
Böylesi giderken hoşuna Çiğdem

Unutman deyişin bittikten sonra
Merhamet vicdandan gittikten sonra
Gönlün de yalana battıktan sonra
Kim düşerse düşsün peşine Çiğdem
Sevenin seninle işi ne Çiğdem

Melih Çetin

Kader Utansın

Önce davet sonra ihanet ettin
Seni anlamayan şuur utansın
Bu nasıl sevmekse Allah kahretsin
Yüzüne sövdüğüm küfür utansın

Sen ki her mecliste kurudur tuzun
Bulmuşken garibi ha bire ezin
Bu nasıl genişlik kızarmaz yüzün
Senin için artık kader utansın

Düşer miydim sana ta en başından
O kara gözünden kara kaşından
Kafamı kaldırmam kara kışından
Bir türlü gelmeyen bahar utansın

Önce veda etsen sonra beklesen
Yeni sevgiliyi öyle eklesen
Şana hamam varsa ruhu kırklasan
İçinden çıkandan natır utansın

Aşkın ateşiyle yanarken gülüm
Unutmam diyorken perişan halim
Sence bir damlaysam bence bir gölüm
Aşkıma çizdiğin sınır utansın

Neyi istedin de benden vermedim
Sever gibi yapıp sonra vurmadım
Hiç oyun üstüne oyun kurmadım
Nankörlük sevinsin hatır utansın

Artık söndüremez bende ateşi
Öyle bir kokuymuş bana sinişi
Bu senin yerine ömrün başışı
Sanatçı değil de eser utansın

Melih Çetin

Kahve

Yılların ardından çağırдың yine
İki orta kahve söyledim bende
İçmiyorum artık dedi ben kahve
Tamam olsun dedim geldi bir kere
Şu zamandan sonra olmaz iade
Bana benzer iki çizik çetele
Senin ömrün gibi verirsin ele
Benim ömrüm gibi dökülür yere

Melih Çetin

Kırkaltılılar

Gece yatmak bilmez sabahta kalkmaz
Kırkbeşten çok fazla kırkaltılılar
Karşısına geçsen bir anlık korkmaz
Atara atar ha kırkaltılılar

Bir çember bulursa araba olur
Yetmez bir de seni yanına alır
Bakımı geçmiş der yolda da kalır
Hep Maraş plaka kırkaltılılar

Kendinden olursa yanından salmaz
Kafaya uymazsa dakika kalmaz
Bildiğini sorar bilmezi olmaz
Kurban Yaradana kırkaltılılar

Doğruyu söylerken kızarmaz yüzü
Yanmasın diyerek çevirmez kazı
Bir arada tutmak istiyor bizi
Kızır ayırana kırkaltılılar

Herkesten rahattır gemisi batmaz
Anlık yaşar ama işi de bitmez
Gereksiz olanı aklında tutmaz
Renkli dünya başka kırkaltılılar

Düşün kimler dertli kimler neşeli
Kimler karamsardır kimler çareli
Kimler kaypaktır da kimler ilkeli
Sorsan sormasan da kırkaltılılar

Çocukluk gibidir benlikte kalan
Aramak gerekir ne mutlu bulan
Kaldırır elini nerdesin ulan
Herkeste var ama kırkaltılılar

Biriyle ilgili hayalin varsa
Akıl gönül onu üstünde görse
Gerçek yüzüne bir tokatta vursa
Yanıltmazlar asla kırkaltılılar

Melih Çetin

Kimden

Acizden ararmış avcı avını
Sen gönül çalmayı kimden öğrendin
Kim açmaz gamzene gizli evini
Sen böyle gülmeyi kimden öğrendin

Sanma ki sırf sensin bu aşkta pişman
İhanetle başlar gözümde düşman
Dün güzel bakardın bugünse düşman
Sen insan silmeyi kimden öğrendin

Tazesin goncasın yeni kısırsın
Yıllanmış dansözden daha kıvraksın
Gönülden gönüle bırakın akşın
Sen zalim olmayı kimden öğrendin

Melih Çetin

Korksam

Etrafım geçilmez türlü mahluktan
Tokundan mı korksam yoksa atan mı
Zamanla olur mu gelmezse iten
Yaşlıdan mı korksam yoksa gençten mi

Herkes de son belli sonumuz kabir
Geleceği ancak Yaradan bilir
Nedendir bunların kurduğu adır
Falından mı korksam yoksa burtan mı

ıldırır insanı çocuğa taciz
Vermeyin bunlara hayatta taviz
Bunlar aşğılıktan daha da aciz
Beyandan mı korksam yoksa suçtan mı

Dışarıdan baksan kravat ceket
Yetimin malını durmadan i et
Yabancı bu yola etmezken minnet
Domuzdan mı korksam yoksa kotan mı

Büyükler kuruyor sinsice oyun
Alıktır savaştır etraf toz duman
Bizleri bilirler güvenli liman
Gelenden mi korksam yoksa gten mi

Yarımı zehirdir tamamı ilaç
Herkes en sonunda vatana muhtaç
Cesareti olan yapar mı vur kaç
Komşudan mı korksam yoksa iten mi

Faydasız söylesem yüz bin kerede
Bu topraklar bizim düşman nerede
Müslimin Mslimi kırdığı yerde
Yıldızdan mı korksam yoksa hatan mı

Dünyaya bu halde gelmedik ya biz
Doğuştan yanımızda melek annemiz
Haştaysa yaşlıysa huzur evimiz
Ölümden mi korksam yoksa felten mi

Melih etin

Mihriban

Meltem gibi esen ılık nefesin
Fırtınaya döndü şaştım Mihriban
Ne vakit sevdin de geçti hevesin
Yanıdayken dağlar aştım Mihriban

Mehtap desen yıldız olup inerdim
Gece desen ayı alıp dönerdim
Gündüz desen güneş olup yanardım
Ne yaptım da gözden düştüm Mihriban

Sevdadayken hasret tuttu elimi
Bahardayken karlar bastı yolumu
Ateşteyken saçtın benim külümü
Hangi vakit böyle piştım Mihriban

Ben düşmana bile sırttan vurmadım
Ben küstüysem kapı nerde sormadım
Ben ömrümde böyle hesap görmedim
Ben basitim birdim beştım Mihriban

Tamam hadi aşkta dibi boyladın
Unutmam diyordun kendin söyledin
Sevda kapısına paspas eyledin
Nasıl içtim nasıl dıştım Mihriban

Bir veda etseydin kendin gibi şık
Kara gözlerinde gördüğüm ışık
Bundan sonra adım anılır aşık
Sanma sakın boşa coştım Mihriban

Melih Çetin

Ne Gezer

Benim ki hayalin peşinden koşmak
Çakal yatağında kemik ne gezer
Ölsen de zor olan mezarı eşmek
Böylesi dilinde yazık ne gezer

Gözünü karartmış dünyanın hırsı
Dört yandan saldırır aslanı parısı
Tek bildikleri var markası lüksü
Bunların dağında doruk ne gezer

Yüzüne gülerse arkadan vurur
Şözünün ardında söylerken durur
İşi düşecekse selam da verir
Şeytanın yanında melek ne gezer

Bağlanmaktan korkar aşka inanmaz
Ya yok hükmünde ya da iman az
Daldan dala konar sadık aramaz
Böylesi bedende yürek ne gezer

Her şeyi düşünür her anı tamam
Dilinde olmuyor anamla babam
Toptur uçurtmadır sanırsın haram
Bunların içinde çocuk ne gezer

Komşunun eşeği olmasın iki
Bırak sırtından düşmesin yükü
Sıraya girince istiyor ilki
Bunların yanında ezik ne gezer

Tamam bu dünyada tamah etmek güç
Gönüldeki aşktır her derdine ilaç
Bu çağa uymaksa bizdeki amaç
Hırkayı giyen de o kürk ne gezer

Yaradan yaratmış bakışta çiftiz
Hepimizin sonu belli ahretiz
Çok savaştan çıkmış büyük milletiz
Zaten bir olan da birlik ne gezer

Çağ mı böyle oldu bu çağ da mı biz
Eskiden ağlayan şimdiyse hissiz
Ben de kalıyorum böyle çaresiz
Belki bundan sonra aşık ne gezer

Melih Çetin

Ney Oldum

Aşk diye çıktığım bu garip yolda
Dönerken derlere bey oldum Çiğdem
Razıydım gönlümün son vagonuna
Bense o trene ray oldum Çiğdem

Ben yandım diyorken sense tinerle
Ben öldüm diyorken sense zehirle
İhanet denilen kızgın demirle
Dağlarken içimi ney oldum Çiğdem

Her seven gibiydik başında eldik
Oysaki beraber ağladık güldük
Yılların ardından böyle mi olduk
Adımı unuttun şey oldum Çiğdem

Sen benim tuttuğum kırık dal gibi
Sen benim gülümde sanki al gibi
Sen benim dağımda esen yel gibi
Ben senin dağında tüy oldum Çiğdem

Göz siyaha çalar saçlar safrana
Bence gerek yoktu böyle ziyana
Sen çağırdın beni gönül sofrana
Nasılsa sonradan mey oldum Çiğdem

Unutman diyorken aldın alkışı
Karanlık bulamaz gönlüm çıkışı
Yanarken içinde aşkın ateşi
Ben artık dillere vay oldum Çiğdem

Melih Çetin

Neyin Var Senin

Aslına bakarsan kabahat bende
Değer verilecek neyin var senin
Oturmuş kalkmışsın fark yok ki sende
Yarımdan az fazla boyun var senin

Üç demez beş demez fazladan kaçmaz
İyiymiş kötüymüş ayırıp seçmez
Sebil gibi durur sevaba geçmez
Herkes gel diyen huyun var senin

Yollu diyeceğim alınır yollu
Yüzü yoktur ama eder mi elli
Seni gönderdiğim adresin belli
Köpek arkasında köyün var senin

Önce kurutursun sonra da yanar
Pişirir ısıtır çık işe yarar
Tepeden tırnağa sense hep zarar
Tezekle çakışan soyun var senin

Melih Çetin

Nüks Edemezsin

Sen benim içimde derin bir yara
Ne çare var ne de nüks edemezsin
Sev beni gel deyip çıkılan yolda
Daha ilk adımda pes edemezsin

Yanında gibiydim dün zamanında
Vedayı çok gördün son zamanında
Yakmışken yıkılmışken sen zamanında
Zavallı dünyamı mars edemezsin

Gidişim olmadan gelirken yeni
İhanet edenin kumaşı belli
Unutman değişin kurtarmaz seni
Sen benim gönlümde raks edemezsin

En büyük korkumdur sen gibi olmak
Aşkımın içinde yeni aşk bulmak
Daha ilk kışımda tükenmek yılmak
İçim bir dışım bir ters edemezsin

Melih Çetin

Olabilmek

Vatan sevdasıyla yoğrulmuş millet
Hilalin yanına al olabilmek
Hazreti Muhammet aşığı ümmet
O'nun bahçesine gül olabilmek

Zoraki giyilmez iman hırkası
Ne kolu bulunur ne de yakası
Hayırda şerde de Hak'kın rızası
Her daim şükreden kul olabilmek

Bilerek günaha giren kişiye
Batılın yanında duran kişiye
Kendi kırılınca kıran kişiye
Mevlana sözünde gel olabilmek

İçini ferah tut aklını serin
Siyahı beyazı ayırır fecrin
Şu fani dünyada Yunus'sa pirin
Âşkın ateşinde kül olabilmek

Melih Çetin

Olmamdır

Bence ihanetin zor olan kısmı
Hain karşısında susmuş olmamdır
Buna sebep suçsuz gönlün cezası
Zamane aşklara küsmüş olmamdır

Sence nedir iki aşkın arası?
Bu kadar kolay mı yeni birisi?
Ne yapsam kapanmaz gönül yarası?
Ömre hasret mührü basmış olmamdır

Seninle başlayan ümitlerimi
Ardına koyduğum niyetlerimi
Uçmayı öğrenmiş kanatlarımı
Hepsini bir anda kesmiş olmamdır

Melih Çetin

Öte

Bir akşam üstüydü görmüştüm seni
Gönlüme doğmuştun sabahtan öte
Çok zaman geçmedi o günden beri
Şimdiyse her günüm siyahtan öte

Ümidin önüne adını yazdım
Hasretin ateştir canımdan bezdim
Şu sevda yolunda kırık bir sazım
Çaldığım her türkü eyvahtan öte

Sence eskiyince gelir yenisi
Gidenin ardından gelir birisi
Ömrünce anlatsam anlamazsın ki
Benim sana aşkım tercihten öte

Bilmeden aldığın en büyük ceza
Ben gibi seveni sevemedin ya
Gönül defterine attığım imza
Sana kıyılan kaç nikahtan öte

Akıl düşman bilir bendeki seni
Ruhumla birlikte yanar bedeni
Aramaya başlarken meftun edeni
Aşkım vesilemdir dergahtan öte

Melih Çetin

Plaj Güzeli

Cahillik onların yanından geçmez
Sanırsın her biri kolej güzeli
Ağına düşenler kaçmaz elinden
İşine gelince markaj güzeli

Neden arkadaşlar yanından salmaz
Gece içer sabah evine gelmez
Flörtün sayısı kendi de bilmez
Sanki gün görmemiş garaj güzeli

Anası sarımsak babası soğan
Bu dünyada sanki ilk o doğan
Kaşı da gözü de boyan da boyan
Doğal göremezsın makyaj güzeli

Etek boyu dersin karışım kadar
Kumaşta kıran var devamlı çeker
Deniz dersin uzak görmedim nehir
Giydikleri nedense plaj güzeli

Moda diye vurmuş boynuna tasma
Aranıyor diye koysaydın levha
Ağız başka söyler dudak bir başka
Alt yazı geçiyor dublaj güzeli

Korkutmasın seni yaşam çilesi
Umudumuz yeni neslin annesi
Sen bazen yengesi bazen teyzesi
Kendini bil olma imaj güzeli

Melih Çetin

Saklıdır

Arının hikmeti kendinde değil
Yaptığı bir zerre balda saklıdır
Dervişin ömründen ödenen bedel
Aşk deyip çıktığı yolda saklıdır

Ben dedi başladı şeytanın şanı
Nefsine uyanın bilinmez yönü
İnsanın hayatta asıl yaş günü
Beni hiç ettiği yılda saklıdır

Herkesin içinde ayrı bir alem
Kimi saba sever kimi de hüzzam
Maddeye manaya verdiği ehem
Kapılıp gittiğin selde saklıdır

Melih Çetin

Sana

Ne güzel bir duaymış anlıyorum sayende
Allah karşılaştırsın göğsü merhametliyle

Senin gözünde sevda sana verilen değer
Benim gönlüme sevda beni geçince deyer

Her yanımda titriyordu yanarken için için
Ne yapmam gerekirdi beni anlamam için

Ben de istemez miyim sarı saçlarını övmek
Aşk yolunda zor olan sen gibisini sevmek

Gece gündüz nefsinin sesini dinlemişsin
Alçak gönüllüğü sen yanlış anlamışsın

Gönlümdeki çığlıklar bülbülün susmasıdır
Karşıma çıkana bak dört gülün yosmasıdır

Boynu bükük bırakmaz sen gibiler yarını
Öyle ihanet et ki yaşamam yarını

Aynada boya değil gözünün içine bak
O simsiyah gözlerin vicdanından daha ak

Unutmam diyorsun ya yaptığın unutulmaz
Seni sever sananın başı dertten kurtulmaz

Seni seven olursa sabırlar diliyorum
Sen kendini bilmezsin ben iyi biliyorum

Melih Çetin

Saygı

Kim anlar diyorsan gönül derdinden
Aşkın külüne kar koyanı getir
Yıllarca ağladım O'nun ardından
Bu da gelir geçer diyeni getir

Saçları sarıydı hem bukle bukle
Aşk dediğin zaten zarardır akla
Dile kolay kırk yıl birini bekle
Gelme artık deyip cayanı getir

Çabuk gördüm aşka alıştığını
Yanımdayken bile buluştuğunu
Bundan sonra kimle gülüştüğünü
Bin fersahtan bile duymanı getir

Gözü de yalanmış sözü de yalan
Varlıktan ziyade yoklukta bulan
Çok kişi vardır da hasreti bilen
Her nefesi bir gün saymanı getir

Melih Çetin

Sayılır

En iyi haliyle hasretle biten
Gün bile ömürden kayıp sayılır
Bu sevda yolunda kendinden utan
İhanet herkesçe ayıp sayılır

Oysaki ne mutlu başladık aşka
Bende dertler başka sende bambaşka
Güzel gözlerini görmesem keşke
Bu sitemim sana cevap sayılır

Ne değişti dersin sensiz hayatta
Gitmiyor ufkumdan kara bulutta
Gönlümde ateş var etraf barutta
Aşım dert içtiğim kezzap sayılır

Yalancı olursan kendin kanarsın
Sen benim ömrümde sahte baharsın
Çilemsin beklemem hemen dolarsın
Mağluplar bu yolda galip sayılır

Verebilsem sana benden bir gece
Yüce olan kibir kalırken cüce
Ne baba kurtarır seni ne anne
Yatak yılan yorgan akrep sayılır

Kaçmaya çalışmaz sen gazabından
Şustuysa bu harap hep edebinden
İçmeyen anlamaz aşk şarabından
Aşkı bilmez sultan garip sayılır

Sofrasına düştüm bence kurtların
Gözüküyor artık bütün kartların
Toplansın bakalım cümle dertlerin
Bundan sonra bunlar ahbap sayılır

Melih Çetin

Sayılır (2)

Allah'tan verilmiş sadakam varmış
Hasretin yanında düğün sayılır
Gönlünden gönlüme olan saldırı
Kan görmüş aç aslan sakın sayılır

Solarken sayende gözümde ferim
Benim aşkla değil seninle zorum
Dilime dolanmış hep zalim derim
Zalimler karşında zebun sayılır

Saçların boynuma sanırsın ilmek
Gönlümde olanı bedenden almak
Gözünün siyahı öldüren melek
Kirpiğinin teli tırpan sayılır

İhanet rütbe de bulunmaz üsttün
Ne ruhun değerli artık ne etin
Unutmam deyişin yaralı atın
Başına sıkılan kurşun sayılır

Melih Çetin

Senin Değil

Nereden geldiysek yalan dünyaya
Bedene üflenen tin senin değil
Nasıl meftun olur Mecnun Leyla'ya
Damarda deliren kan senin değil

Dünyanın gördüğü binlerce yıl var
Senin elindeyse bir ömür m var
Kabristana baksan gençlerde yatar
İçinden geçtiğin an senin değil

Bir zaman uğardı Muhammet Ali
Bir adım atmaya kalmadı hali
Toprağa düşerken yaprak mişali
Emanet ehlinde ten senin değil

Ne yaptıysan artık hepsi karşımda
Malında mevkinde olmaz yanında
Huzuru mahşerde Hak divanında
Hesaba çekilen ben senin değil

Melih Çetin

Sivil

Yakalandım çift kelepçe vurdular
Başa bela senin sivil gözlerin
Anlamadım deli soru sordular
Tek bildiğim bence mesul gözlerin

Gardiyanlar gece gündüz başımda
Yakacaklar beni bu genç yaşımda
İşte hakim beyde artık karşımda
Biz de kaçak olmaz yasal gözlerin

Hakim dedi dosya zaten burada
Oğlum anlat senin aklın nerede
Zaman yok ki anlatırım bir ara
Denizdir mehtaptır masal gözlerin

Ben anlarım hakim ceza yazacak
Hiç şüphesiz serbest karar bozacak
Kitabına uygun dilde üzecek
Suçu sabit gördü tekel gözlerin

Sayılı gün çabuk geçer dediler
Ama olsun yine benden yediler
Hiç bitmiyor buralarda yeniler
Tesellim var nasıl güzel gözlerin

Sahi benim babam eski ateşe
Atamazlar beni böyle ateşe
Pasaportu getir dedim kardeşe
Önlerine attım yeşil gözlerin

Melih Çetin

Suçludur

Zamanı gelince düşüyor yaprak
Ardına bakınca dal mı suçludur
Herşeyin temeli hep aynı kaynak
Aşkı bilmiyorsa kul mu suçludur

Karşına çıkmıştı binbir yüzüyle
Kimi sözle söyler kimi yazıyla
Bülbülü bırak da Baki gözüyle
Görmeyince gonca gül mü suçludur

Değmezin ardından ağlayan sensin
Yıllarca karalar bağlayan sensin
Köz edip gönlünü dağlayan sensin
Bir daha sevmezsen el mi suçludur

Aklımı sararken aşk denen perde
Gönülden sevdiysem yanlışımda nerde
Dolanıp dururum hep aynı yerde
Çıkmaza düştüysem yol mu suçludur

Kıyamet koparken ıssızlığında
Bedenin soğusun ruhsuzluğunda
Seninle başlayan sensizliğinde
Zalimsin diyorsam dil mi suçludur

Melih Çetin

Suçludur (2)

Gümedeki dişi ördek misali
Feryadına kulak veren suçludur
Şöyle bir bakarsan insana benzer
Seni insan diye gören suçludur

Çapkınlar selamsız geçmez önünden
Aşık anlayınca kaçar yanından
Kaç yolcu geçtiyse ucuz hanından
Yanılıp yanında duran suçludur

Ustalar elinden çıkarken çırak
Devranın dönerken eğlenmene bak
Gönül bahçesinde talanı bırak
Dalından tek yaprak kıran suçludur

Düşmana vermesin böyle bir çile
Anlatsam nafile yazsam nafile
Şöyle bir gecelik düşünde bile
Seninle bir dünya kuran suçludur

Melih Çetin

Şairlik

Bir sevda uğruna inan her şeyi
Gözünü kırpmadan boşar şairlik
Gündüz bilmez iki sokak ileri
Gece ufukları aşar şairlik

Madde aleminde manayı arar
Kendinde olanı herkese sorar
Gördüğü rüyayı aşkına yorar
Abdaldır yollar düşer şairlik

İki uca çıkar girdiği tezgah
Ne mutlu gönlünü ederse ıslah
Kadere isyanla girdiği günah
Cehennem yolunu döşer şairlik

Ona çıkışsalar yazma deseler
Gönüldür bu kadar ezme deseler
Kendini bizi de üzme deseler
Set tutmaz çağlayıp coşar şairlik

Anlatmak ne mümkün ondaki hali
Kimi Mecnun derken kimi de deli
Aslında dert etmez her söyleneni
Kendi dünyasında yaşar şairlik

Uyanıklık bilmez ekseri dalgın
Aşkı az yaşar hasrette bilgin
Bazen olgun olur bazen de çılgın
Yaşlandıkça hızlı koşar şairlik

Gönül dergahında çekerken çile
Selamsız geçmiyor güle bülbüle
Ateşe düşerken hem bile bile
Yunus'la birlikte pişer şairlik

Güya yari gelse tahkikat eder
Bunu da kendince tatbikat eder
İntizar yazar da iltifat eder
Cananı görünce şaşar şairlik

Gözünü kapasa gözü önünde
Ona sorsan her an aşkı yanında
Bir avuç topraktır üstü sonunda
Şu fani alemde beşer şairlik

Melih Çetin

Terk Edemedim

Sana git diyorsan benden ötürü
İhanet etsen de terk edemedim
Bundan sonra sensiz ömrün her günü
Ve bunu gönlümde fark edemedim

Gözünün siyahı bulaştı bana
Ömrüme zulümsün gönlüme bela
El kürek,ten yelken aşk sandalında
Sensiz yön bulup da çark edemedim

Kaç güzel çaldıysa gönül kapımı
Kimi ahu dilli kimi yaralı
Ne yaptıysam olmaz gönül oralı
Yerine kimseyi şirk edemedim

Melih Çetin

Timsah

Sen işinin ehli ben henüz çırak
Yaklaşsam parçalar timsah gözlerin
O nasıl dudaktır o nasıl bacak
En azgın sulara ıslah gözlerin

İki topuk sesi esnaf kapıda
Kimi buyur diyor kimi merhaba
Bakkal,manav,kasap söyle baktım da
Yine en alımlı tezgah gözlerin

Etekse içine diktirsen astar
Git de yengelere bayramı göster
Neşter kirpiklerin beni de ister
Kalbimi bulamaz cerrah gözlerin

Kanımca on sene daha can yakar
Mecburen yavaşça el ayak çeker
İnşallah o yıllar karşıma çıkar
Bakalım ne oynar meddah gözlerin

Her sabah bir saat süslenmesi var
Eteğinin boyu edebi kadar
Gece evli olur gündüzse bekar
Amaç için her yol mubah gözlerin

Mahalleye geldin gence yaradı
Kızlar arda nazda indirim yaptı
Seninle görüşme emlak bakımı
Çok geniş arazi ferah gözlerin

Peşinde pervane naylon aşıklar
Hepsinin hevesi sabaha kadar
Tabii ki bunun bir vebali var
Biri mekruh biri günah gözlerin

Dün gece düşünde erdim desen de
Doğruyu yanlış gördüm desen de
Başımı türbanla sardım desen de
İstesen de olmaz iflah gözlerin

Melih Çetin

Uçar

Garip gönlüm yola konmuş kuş gibi
Fırtınaydın uçar dedim uçmadı
Yaraladın seni bildi eş gibi
Ellerinden kaçar dedim kaçmadı

Garip gönlüm yuva için dal toplar
Bitsin diye fazla fazla yol toplar
İçine de goncasından gül toplar
Sen vaktinde açar dedim açmadı

Garip gönlüm toz kondurmaz saçına
Sevilmemek inan gitti gücüne
Bundan böyle gam akarken içine
Buralardan göçer dedim göçmedi

Garip gönlüm işi olmaz ayrılarla
Yıllar geçti bakar hala hayranla
Nasıl sevmek arttı durdu zamanla
Ben yanıldım geçer dedim geçmedi

Garip gönlüm aşkı buldu aynında
Aciz kalır her şey bu fer yanında
Yavaş yavaş eriyorken beninde
Anlatamaz sürçer dedim sürçmedi

Melih Çetin

Usta

Her hücrem ismini söylüyor bana
Böyle uyum hangi koroda usta?
El üstünde olmak istemem ama
Seveni hor görmek nerede usta?

Taşı sıksan suyu çıkar diyordun
Kalfayken çok usta yıkar diyordun
Evine gül gibi bakar diyordun
Bana ölüm yoktu karada usta

İhanet anında silmem gerekir
Benim de ardından gülmem gerekir
Daha tazesini bulmam gerekir
Gönlüm hala neden arada usta?

Onun gönlü dağdı, vurdum sırtıma
Benim gönlüm yolmuş, bastı üstüme
Bu sevda uğruna ömre kastıma
Ne olur bir tane çare de usta

Melih Çetin

Varsa

İhanet edince bitti mi sandın
Nefretle aşkımın yarışı varsa
Seninle gözlerin gitti mi sandın
Hayalin gerçeğe erişti varsa

Durulur belki de hunharca gel git
Çözülür gönlüne vurduğun kilit
Unutman deyişin azıcık ümit
Maddenin manayı soruşu varsa

Davetle başlayan tuzaklarında
Benden fazla sever sandıklarında
Öpersem zehirli dudaklarında
Ölümlle yaşamın barışı varsa

Melih Çetin

Vebal

Bu aşkın vebali senin boynunda
Suçunu kaderde arama Çiğdem
Unutmam diyorsun inanmam sana
Tuz basma kapanmaz yarama Çiğdem

Aşk deyip bulanık suya dalmak zor
Gönle kıymet veren yarı bulmak zor
Aşık olmak değil aşkla kalmak zor
Sana masal gelir zor ama Çiğdem

Sen varken sen diyen kalbim mi sefil
Merhamet sevda da kalemin değil
Vicdanın gönlünden daha da rezil
Hep meyil edersin harama Çiğdem

Hangi cahil bilir cehaletini
Anlamak mümkün mü ihanetini
Ne seni dilerim ne hasretini
Neden diye bir kez sor ama Çiğdem

Melih Çetin

Yanar

Gerçek aşık ömre değil
Aşksız geçen düne yanar
Mağrur olma gözü güzel
Ne sana ne bana yanar

Düşünürken alemleri
Kimi yalan kimi baki
Göremezsen O'nun gibi
Beni geçer sana yanar

Zalim varsa zulüm ile
Alim söyler ilim ile
Aşık büyür dilim ile
Bile bile yine yanar

Baki derler goncasından
Aşık tozar incesinden
Mevlana'nın güncesinden
Okur okur O'na yanar

Melih Çetin

Yerdir

Hayat bu karşına çıkacak yollar
Tercihim gönlümün gittiği yerdir
Senin cennetinde gller bülbüller
Benimki de senin bittiği yerdir

Doğruyu yanlıştan ayırır zaman
Bugün memnun oldun yarınsa pişman
Yanıma gelip de unutmam demen
Haninin hüsrana battığı yerdir

Seven gitmez bekler sonuna kadar
Zalimse zulmüne vesile arar
Aşkın dergahına kurduğun pazar
Aklının gönlünü sattığı yerdir

Melih etin

Yeter

Duymasam sesini görmesen seni
Seni benden uzağa koysunlar yeter
Şu bedenden ruhtan çıkarmak için
İster bölsün ister kıysınlar yeter

Kirpikler parmaklık gözlerse zindan
Ne yapsam kaçamam o malum sondan
Benden bin giderse bir gitmez ondan
Artık feryadımı duysunlar yeter

Çağırıp git demen bence dansözlük
Unutman deyişin inan yüzsüzlük
Her şeyimi aldı hasret yalnızlık
Hiç olmazsa bir gün doysunlar yeter

Ne kadar güzeldi gönlüne akmak
Bir heves uğruna ömrümü yıkmak
Çok büyük günahdır canlıyı yakmak
Beni de canlıdan saysınlar yeter

Melih Çetin

Yoluna

Olsaydı iyiydi derdin bedeni
Bir bahane bulur çıkar yoluna
Hasretin artıyor gittin gideli
Bu garip ümitle bakar yoluna

Yağızdır sevdanın tutulmaz gemi
Ömürler bitirir durulmaz demi
Her mevsim goncadır sevda gülleri
Gönülden koparıp diker yoluna

Soğuk duvarlara anlattım seni
Dayanmak ne mümkün onlar da nemli
Her akşam elime alsam mendili
Yaşlarım sel olur akar yoluna

Çare olmaz gönül yarama ilim
Ben sevda yolunda garip bir kulum
Yanarken her yana savruldu külüm
Ömür nimetini döker yoluna

Melih Çetin